

جمهوری اسلامی ایران

شورای عالی فضای مجازی

卷之三

نظام اعتبارسنجی امنیتی تجهیزات، سامانه‌ها و سکوهای ارائه‌کننده خدمات براساس طرح کلان و معماری شبکه ملی اطلاعات

40-300

همزمان با توسعه سریع فناوری‌ها و ظرفیت‌های مرتبط با فضای مجازی در کشور، انواع سامانه‌ها، سکوها و بهبود برنامک‌های گوشی‌های هوشمند با قابلیت‌های متنوع تولید و عرضه می‌شوند. در کنار این توسعه، امنیت تجهیزات، سامانه‌ها، خدمات و دارایی‌های فضای مجازی به یکی از نیازهای مهم جامعه و سازمان‌ها تبدیل شده است. تجربه دهالله اجرای نظام ارزیابی محصولات و خدمات امنیت فضای تبادل اطلاعات که برآمده اقدام سوم از راهبرد دوم سند امنیت فضای تبادل اطلاعات کشور توسط وزارت ارتباطات و فناوری اطلاعات و وزارت اطلاعات و مرکز مدیریت راهبردی افنا اجرایی شده است، صرفاً بخشی از قلمرو نیازهای مطرح شده را پوشش می‌دهد و در این زمینه از کاستی‌هایی خصوصاً در حوزه برنامک‌هایی که در انواع بازارها ارائه می‌شوند و نیز خود بازارها و سکوها^۱ و همچنین فرایندهای اجرایی پرخوردار است.

اهمیت موضوع اعتبارسنجی تجهیزات و خدمات فضای مجازی موجب تعریف اقدام مشخص و تعیین وظیفه مرتبط در ماده ۵ طرح کلان و معماری شبکه ملی اطلاعات مصوب جلسه شصت و ششم مورخ ۱۳۹۹/۰۶/۲۵ شورای عالی فضای مجازی شده است. براساس ردیف ۴۷ جدول اقدامات و نگاشت نهادی ماده مذکور مقرر شد اعتبارسنجی تجهیزات و خدمات شبکه ملی اطلاعات توسط وزارت ارتباطات و فناوری اطلاعات و مرکز مدیریت راهبردی افتتاحیه پذیرد. یکی از ابعاد مهم اعتبارسنجی به حوزه امنیت تجهیزات، سامانه‌ها و سکوهای ارائه‌دهنده خدمات شبکه ملی اطلاعات مرتبط است که سند حاضر این بعد را پوشش می‌دهد و از آنجاییکه اجرای وظایف محول شده به دستگاه‌های مختلف نیازمند انتظام‌بخشی و هماهنگی ملی برای همکاری همه بخش‌ها و ذی‌ربطان است، مرکز ملی فضای مجازی سند حاضر را تدوین و پس از تصویب کلیات آن در جلسه شماره ۹۰ کمیسیون عالی تنظیم مقررات برای اجرا ابلاغ می‌کند.

جمهوری اسلامی ایران

شورای سالی فضای مجازی

ماده ۱ - تعاریف

۱-۱-امنیت: منظور از امنیت در این متد امنیت تجهیزات، سخت افزار- نرم افزارها^۱، سکوهای، نرم افزارها، و برنامک ها در همه انواع و کاربردها در فضای مجازی است.

۱-۲-نظام اعتبارسنجی امنیتی تجهیزات، سامانه ها و سکوهای ارائه کننده خدمات شبکه ملی اطلاعات(نظام اعتبارسنجی): نظامی است که با تعریف و استقرار فرایندها و سازو کارهای ارزیابی و اعتبارسنجی امنیتی در چرخه حیات انواع تجهیزات، سکوهای، نرم افزارها، سخت افزار- نرم افزارها، برنامک ها در همه انواع و کاربردها، صدور گواهی عرضه و بکار گیری آنها را از منظر الزامات شبکه ملی اطلاعات و اهداف عملیاتی طرح کلان و معماری شبکه ملی اطلاعات، مدیریت و راهبری می کند.

ماده ۲ - اهداف

۱. حصول اطمینان از تطابق تجهیزات، سامانه ها و سکوهای فضای مجازی با الزامات امنیتی شبکه ملی اطلاعات؛
۲. ایجاد روش ها و فرایندهای شفاف اعطاء گواهی امنیتی به تجهیزات، سامانه ها و سکوهای حوزه فضای مجازی؛
۳. ایجاد آزمایشگاه های تخصصی مطابق با نیاز کشور در زمینه ماموریت نظام؛
۴. شکل گیری نظام نظارت مستمر بر وضعیت امنیت تجهیزات، سامانه ها و سکوهای فضای مجازی کشور.

ماده ۳ - فعالیت های اصلی

فعالیت های اصلی مدنظر این نظام شامل موارد زیر است:

- (۱) اعتبارسنجی آزمایشگاه ها و إعطاء، لغو یا تمدید گواهی های مرتبط با فعالیت در زمینه آزمون های امنیتی؛
- (۲) اعتبارسنجی امنیتی تجهیزات، سامانه ها و سکوهای فضای مجازی کشور و إعطاء، لغو یا تمدید گواهی مرتبط مطابق با الزامات این نظام؛
- (۳) نظارت بر صحت اجرای فرآیندها و کیفیت گواهی های صادره؛
- (۴) تدوین و ابلاغ دستورالعمل های فنی مورد نیاز این نظام.

ماده ۴ - ارکان و نقش های اصلی

^۱ Appliances

جمهوری اسلامی ایران
شورای عالی فضای مجازی

ارکان و نقش‌های اصلی عبارتند از:

۱) ممیز معتمد

۲) متقاضی مجوز

۳) آزمایشگاه اعتبارسنجی امنیتی تجهیزات، سامانه‌ها و سکوهای فضای مجازی کشور (آزمایشگاه)

۴) سامانه نظام اعتبارسنجی امنیتی تجهیزات، سامانه‌ها و سکوهای فضای مجازی کشور (سامانه)

۵) کارگروه راهبری نظام اعتبارسنجی امنیتی تجهیزات، سامانه‌ها و سکوهای فضای مجازی کشور (کارگروه)

۶) دبیرخانه کمیته نظام اعتبارسنجی امنیتی تجهیزات، سامانه‌ها و سکوهای فضای مجازی کشور (دبیرخانه)

۴-۱- ممیز معتمد

ممیز معتمد شخص حقوقی از بخش خصوصی است که دارای قابلیت‌های زیر است:

۱. توانایی تهیه و تدوین مشخصات امنیتی مورد نیاز تجهیزات، سامانه‌ها و سکوهای فضای مجازی برای

اعتبارسنجی در سطوح مختلف؛

۲. توانایی تهیه و تدوین مشخصات انواع آزمایشگاه‌ها برای ایجاد و اخذ گواهی فعالیت تعریف شده در این نظام؛

۳. توانایی تعیین و ارزیابی انواع گواهی‌های مورد نیاز اعطایی از سوی آزمایشگاه‌ها و صحت‌سنجی عملکرد آن‌ها در زمینه امنیت؛

۴. توانایی ارزشیابی پیشنهادات تاسیس آزمایشگاه‌های مورد نیاز و مطابق اهداف این نظام.

۴-۲- متقاضی مجوز

شخص حقیقی یا حقوقی است که متقاضی ارزیابی و اعتبارسنجی و اخذ گواهی در زمینه امنیت تجهیزات، سامانه‌ها و سکوهای فضای مجازی است.

تبصره ۱- درخواست متقاضی ارزیابی و اعتبارسنجی امنیتی در صورتی پذیرفته خواهد شد که تجهیز، سامانه و سکوی اعلام شده در زمرة مواردی نباشد که ورود، عرضه، تولید و استفاده از آن به موجب قانون و یا تصویب نامه‌های مตکی به قانون و نیز اعلام یا تشخیص نهادهای انتظامی، امنیتی و نظامی محدود و یا منع شده باشد.

۴-۳- آزمایشگاه

شخص حقوقی با برخورداری از سازمان مناسب، رویدهای اجرایی حرفه‌ای، تجهیزات فنی، نرم‌افزارهای مرتبط با آزمون و نیروی انسانی ماهر است که توسط ممیزان معتمد ارزشیابی شده و پس از بررسی در کمیته راهبری مورد

جمهوری اسلامی ایران

شورای عالی فضای مجازی

تائید آن کمیته قرار گرفته و نام آن در فهرست آزمایشگاه‌های سامانه به عنوان آزمایشگاه ثبت شده باشد. آزمایشگاه‌ها

به دو دسته تقسیم می‌شوند:

نوع اول: آزمایشگاهی که آزمون‌های پراهمیت از جمله تجهیزات، سامانه‌ها و سکوهای مورد استفاده در سازمان‌ها، متصل و متعامل با سامانه‌ها و پایگاه‌های داده دولتی و زیرساختی کشور یا سکوهای ارائه‌کننده خدمات در مقیاس بزرگ و مورد نیاز کشور را انجام می‌دهد.

نوع دوم: این نوع آزمایشگاه، محیطی کم هزینه و ساده برای آزمون فراهم می‌نماید. محصولات نرم‌افزاری که توسط اشخاص حقیقی، توسعه‌دهندگان فردی یا شرکت‌های خصوصی ارایه می‌شوند و در دسته‌بندی اعلامی آزمایشگاه نوع اول قرار نمی‌گیرند، در آزمایشگاه‌های نوع دوم مورد ارزیابی قرار می‌گیرند.

تبصره ۱: مصادیق دقیق تعاریف فرق توسط کارگروه تصویب و ابلاغ می‌شود.

۴-۴- سامانه

سامانه‌ای است که در محل وزارت ارتباطات و فناوری اطلاعات، تحت نظارت کارگروه و به منظور اجرای فرآیندهای این نظام طبق آین‌نامه‌ها و دستورالعمل‌های کمیته راهبری ایجاد می‌گردد.

۵-۴- کارگروه

۱-۵-۱- اعضا

۱. نماینده وزارت ارتباطات و فناوری اطلاعات؛

۲. نماینده وزارت اطلاعات؛

۳. نماینده سازمان ملی استاندارد؛

۴. نماینده مرکز افتخاری ریاست جمهوری؛

۵. نماینده پلیس فتاوی ن.اج؛

۶. نماینده سازمان پدافند غیرعامل کشور؛

۷. نماینده سازمان نظام صنفی رایانه‌ای کشور.

۲-۵-۴- وظایف

(۱) بررسی پیشنهادات و تصویب و ابلاغ آین‌نامه‌ها و دستورالعمل‌های فنی و اجرایی در زمینه‌های مختلف

مانند سطح بندی‌های مورد نیاز برای گواهی‌ها و نیز الزامات خاص حوزه‌های مصرف و بکارگیری مانند

جمهوری اسلامی ایران
شورای عالی فضای مجازی

حوزه عمومی؛ زیرساخت‌های حیاتی و محیط‌های سازمانی فاقد طبقه بندی براساس نظام ملی پیشگیری

و مقابله با حوادث فضای مجازی؛

(۲) بررسی و تصویب بیشنهادات مرتبط با ایجاد سامانه‌ها و روش‌های فعالیت دیبرخانه و فرایندهای نظام؛

(۳) نظارت عالیه بر انجام آینه‌نامه‌ها و دستورالعمل‌ها؛

(۴) فراخوان، صلاحیت‌سنجی فنی وامنیتی و اعطای گواهی به متقاضیان واحد شرایط «میزبان معتمد»؛

(۵) تصمیم‌گیری در خصوص نتایج بررسی درخواست ایجاد آزمایشگاه و اعطای گواهی براساس گزارش

میزبان معتمد؛

(۶) تصمیم‌گیری در خصوص ارزیابی‌های دوره‌ای و پویای آزمایشگاه‌ها توسط میزبان معتمد؛

(۷) رسیدگی به مشکلات و شکایات؛

(۸) هماهنگی و ارائه مشاوره به نظام صنفی رایانه‌ای کشور برای تعدیل تعریف‌ها و هزینه‌های ارزیابی توسط

آزمایشگاه‌ها؛

(۹) بررسی و انتظام بخشی در خصوص استفاده از تجهیزات، سامانه‌ها و سکوهای خارجی (این محصولات

پس از تائید نمونه و عبور از گمرک جمهوری اسلامی ایران برای نظارت و ارزیابی مستمر تحت پوشش

این نظام قرار می‌گیرند)؛

(۱۰) بررسی و تصویب معیارهای تایید عدم وجود منافع مشترک بین متقاضی و آزمایشگاه.

(۱۱) هماهنگی با سازمان ملی استاندارد برای حداکثر تطابق نظام با تبصره ۱ ماده ۳ قانون تقویت و توسعه

نظام استاندارد^۱ مصوب ۹۶/۷/۱۱ مجلس شورای اسلامی

^۱ ماده ۳- سازمان مرچع رسمی حاکمیتی در کشور می‌باشد که عهد، دار سیاستگذاری، حسن نظارت و هدایت نظام استاندارد و اطمینان‌بخشی به کیفیت کالاهای خدماتی است که در داخل کشور تولید یا ارائه و یا به کشور وارد و یا از کشور صادر می‌شود. رعایت سیاست‌های کلی نظام از قبیل سیاست‌های کلی سلامت و بند (۲۶) سیاست‌های اقتصاد مقاومتی در این خصوص الزامی است.

تبصره ۱- به منظور تسریع در فرآیند استانداردسازی، کلیه «ستگاههای اجرایی» تابعه قوه مجریه به استثنای دستگاههایی که مطابق خاصی در قانون اساسی برای آنها تعیین شده است، موظفند مقررات فنی حوزه مربوطه را با وعایت استانداردهای ملی و بین‌المللی تدوین، اجراه و بر آن نظارت کنند. سازمان موظف است بر فرآیند تدوین و حسن اجرای استانداردها در این دستگاهها نظارت نماید.

 جمهوری اسلامی ایران
شورای سالی فنایی مجازی

۶-دیرخانه

دیرخانه در محل مرکز مدیریت راهبردی افتادی ریاست جمهوری ایجاد می‌گردد.

ماده ۵- قرائیند ارزیابی و نظارت

۱- قرائیند اعتبارسنجی مبنی بر آزمایشگاه نوع اول

۱) متقاضی، درخواست گواهی را از طریق سامانه ثبت کرده و شماره ثبت تقاضا را از آن دریافت می‌کند؛

۲) متقاضی با استفاده از شماره ثبت تقاضا، نسبت به انعقاد قرارداد با یکی از آزمایشگاه‌های نوع اول اقدام

می‌نماید (فهرست آزمایشگاه‌های مورد تایید در سامانه موجود است)؛

تبصره ۱: متقاضی و آزمایشگاه نباید به مجموعه‌های اقتصادی و سازمانی با منافع مرتبط و مشترک تعلق

داشته باشد.

۳) آزمایشگاه نسبت به انجام آزمون‌های لازم مطابق با شرایط و مقررات فنی اعلامی در سامانه اقدام می‌کند؛

۴) آزمایشگاه، نتیجه ارزیابی نهایی تجهیز، سامانه و سکوی مورد بررسی را به سامانه اعلام می‌کند. در صورتی

که نتیجه بررسی دال بر تایید درخواست گواهی در سطح مورد نظر باشد، گواهی الکترونیکی در بخش

مربوطه در سامانه اعلام می‌شود.

۵) گواهی تایید صادر شده، صرفاً برای نسخه‌ای از محصول است که مورد بررسی قرار گرفته و دارای تاریخ
بیان اعتبار است.

۶) گواهی تایید صادر شده، صرفاً در سامانه اعلام شده و شامل گواهی کاغذی نمی‌باشد.

۲-۵- قرائیند اعتبارسنجی مبنی بر آزمایشگاه نوع دوم

۱) شرایط و ویژگی‌های محصولات نرم افزاری که باید در آزمایشگاه نوع دوم گواهی کسب نمایند در سامانه
اعلام می‌شود.

۲) آزمایشگاه‌های نوع دوم، ملزم به عرضه آزمون‌های اولیه ارزان قیمت مطابق با الزامات مصوب کارگروه
برای این دسته محصولات می‌باشند. آزمایشگاه لازم است پیوند اینترنتی اعتبارسنجی گواهی صادر شده را
در اختیار دریافت کنندگان قرار دهد.

۳) این آزمایشگاه‌ها، باید گواهی فعالیت خود را در معرض دید عموم قرار دهند.

 جمهوری اسلامی ایران
شورای عالی فضای مجازی

۴) سکوهای توزیع محصولات نرم افزاری داخلی در صورتی که مدعی انجام فعالیت‌های ارزیابی و اعتبارسنجی در آزمایشگاه‌های اختصاصی خود هستند، لازم است گواهی مرتبط را از کارگروه اخذ نموده و نام آن در فهرست سکوهای توزیع مجاز سامانه قرار گرفته باشد و علاوه بر آن گواهی خود را در معرض دید عموم قرار دهنده.

تبصره ۱: این سکوها، برای گواهی امنیتی خدمات و محصولات پیکره کل سکو، باید به آزمایشگاه نوع اول مراجعت کنند.

تبصره ۲: این سکوها، فقط مجاز به توزیع محصولاتی هستند که گواهی آزمایشگاه نوع اول یا دوم را دارا هستند.

۵) سکوهای توزیع محصولات فضای مجازی و سایر پایگاه‌هایی که محصولات قضای مجازی را برای فروش عرضه و منتشر می‌کنند، موظف به انتشار گواهی مربوط به محصول در دید عموم هستند.

۳-۵ - نظارت عالیه بر عملکرد نظام ارزیابی محصولات
 دیپرخانه موظف است براساس تقسیم کار مبتنی بر سند نظام ملی پیشگیری و مقابله با حوادث، از دستگاه‌های مسئول تعیین شده در این سند، گزارش ارزیابی دوره‌ای عملکرد نظام از جمله صحت‌سنجی گواهی‌های صادره و اثربخشی اقدامات در حوزه صنعت و نیز ایجاد اعتماد مصرف کننده را دریافت و به مرکز ملی فضای مجازی ارسال نماید.